

The Impact of Transfer System on Professional Sports: analysis organization of the new sport's transfer system

PONKIN IGOR V.

Moscow State Law University.
International Institute of Public Administration and
Management of the Russian Presidential Academy of National
Economy and Public Administration

SHEVCHENKO OLGA A.

Kutafin Moscow State Law University.
Association of Sports Law

PONKINA ALENA I.

Kutafin Moscow State Law University

i.moscou@gmail.com

L'impacte del sistema de traspassos en els esports professionals: anàlisi organitzacional del nou sistema de traspassos de l'esport

PONKIN IGOR V.

Moscow State Law University.
International Institute of Public Administration and Management of
the Russian Presidential Academy of National Economy and Public
Administration

SHEVCHENKO OLGA A.

Kutafin Moscow State Law University.
Association of Sports Law

PONKINA ALENA I.

Kutafin Moscow State Law University

i.moscou@gmail.com

Abstract

The article is dedicated to the specifics of labor relations of professional athletes. The authors examine the concept and features of the transfer, the rules and characteristics of transfer agreements in various sports based on the examples of football, hockey, the International Ice Hockey Federation and Luxembourg Martial Arts Federation, as well as transfers of athletes, which are being students in schools or universities. Great importance is given to the influence of athletes transfer rules on labor relations in professional sports. The article considers the new regulation principles formed after the Bosman case and demonstrates the essential legal problems arising because of the fact that the clubs and the agents get more than the sportsmen. The authors suggest reconsidering the established transfer system with account of the court practice analysis in order to help the world community to work out new principles and rules of transfers.

Keywords: professional sports, labor relations, transfer, sports federations, athletes transfer regulations, compensation

Resum

Aquest article està dedicat als elements específics de les relacions laborals dels esportistes professionals. Els autors examinen el concepte i les característiques dels traspassos, així com les regles i les característiques d'aquests acords en diversos esports, com el futbol, l'hoquei, i en el marc de diverses federacions com la Federació Internacional d'Hoquei sobre Gel o la Federació d'Arts Marcials de Luxemburg. També s'analitzen els traspassos dels esportistes estudiants en l'entorn escolar i l'universitari. S'atorga gran importància a la influència de les normes de traspàs d'esportistes sobre les relacions laborals en els esports professionals. L'article té en compte els nous principis reguladors establerts després del cas Bosman i demostra els problemes legals essencials que sorgeixen arreu del fet que els clubs i els agents treuen molts més beneficis econòmics que els esportistes. Els autors suggereixen que cal reconsiderar el sistema de traspassos establert, tenint en compte l'anàlisi de les resolucions dels tribunals, i amb la finalitat d'ajudar la comunitat internacional a trobar nous principis i normes reguladores dels traspassos.

Paraules clau: esports professionals, relacions laborals, traspàs, federacions esportives, regulacions de traspàs dels esportistes, compensació

Introduction

The regulation of the so-called transfers of athletes widely used in professional sports is a topic being of high justified interest to the mass media and the state. It concerns not only the huge sums of money being in operation of this market segment, but also in the set of specific and less common for the legislators restrictions concerning the natural persons willing to take up sports as their main business and willing to occasionally change the sphere of application of their abilities, to change the employers and even the country where their labour activity is performed on the basis of the constitutional right to the freedom of labour. Such desires to realize their legal interests are not unusual, though throughout the last century the regulation norms of some non-governmental sport organizations have been forming a particular mechanism concerning the changing of the employers by the sportsmen aiming to make such transfers extremely difficult without the engagement of all the concerned bodies.

The Russian legislator removed oneself from regulation the stated transfers by means of stipulating only temporary transfers (loan of sportsmen) in the Labour code of the Russian Federation. It is clear that these peculiarities shall become most evident in the most popular and mass scale team sports, such as football, hockey and basketball.

One more reason for the urgency of the transfer issue is the increasing number of sports disputes on the indicate topic. These disputes are caused by the imperfection of the legislation as well as the ambiguity and inconsistency of numerous regulation norms in sports. Bobby Barnes, the head of FIFPro's Europe division, said: "Thousands of players worldwide are not paid on time, or not at all, while 28 percent of the global transfer market (an estimated \$750 million annually) is paid to agents and lost to the game. Something is not right with this picture".¹

Thus the world community encourages changing the transfer system in sports allowing the sportsmen to freely choose the club and to cease employment agreements as well as to restrict the agents' role.

Introducció

La regulació dels anomenats traspassos d'esportistes utilitzats extensivament en l'esport professional és un tema important que troba la seva justificació en l'interès dels mitjans de comunicació de massa i de l'estat en la seva reglamentació. Cal tenir-lo en compte, no només per les enormes quantitats de diners que es mouen en aquest segment del mercat, sinó també per les restriccions normatives específiques que operen sobre les persones físiques quan aquestes estan disposades a fer de l'esport el seu negoci principal o quan tenen voluntat de canviar l'enfocament de les seves activitats, de canviar d'ocupadors (*employers*) i fins i tot de país per dur a terme la seva activitat laboral. Aquestes restriccions poden incidir sobre el seu dret constitucional de llibertat de treball. Aquest desig de poder fer allò que legalment li estaria permès fer en condicions normals topa molts cops amb un conjunt de normes reguladores emanades, durant el segle passat, d'algunes organitzacions no-governamentals de l'esport que incideixen sobre els mecanismes per als esportistes de canvi d'ocupador amb la finalitat de fer que aquests traspassos siguin extremadament difícils si no hi estan implicats o intervenen totes les entitats interessades en el tema.

El legislador públic rus, mitjançant el Codi laboral de la Federació Russa, ha entrat a regular i reglamentar només els traspassos temporals (préstecs d'esportistes). Està clar que aquestes peculiaritats es fan més evidents en els esports d'equip que són més populars i de masses, com per exemple el futbol, l'hoquei i el basquetbol.

Una de les raons de la urgència en regular els traspassos deriva de l'augment important de disputes que hi ha sobre aquest tema, la causa de les quals és la imperfecció de la legislació, i l'ambigüitat i la inconsistència de les normatives reguladores o aplicables als esports. Bobby Barnes, cap de la divisió Europa de FIFPro va dir: "Milers de jugadors d'arreu del món no són pagats quan toca, o fins i tot, acaben no sent pagats mai, mentre que el 28 per cent del mercat global de traspassos (estimat en 750 milions de dòlars anuals) acaba arribant als agents i acaba perdent-se dels terrenys de joc. Hi ha alguna cosa que no funciona bé en aquest panorama."¹

Per tant, la comunitat internacional intenta promoure canvis en el sistema de traspassos en l'esport que permeti els esportistes escollir lliurement el club on volen anar, que aquests puguin rescindir els acords d'ocupació, i alhora es pretén limitar el paper que juguen els agents en aquest mercat.

¹ <http://www.rte.ie/sport/soccer/world/2013/1217/493446-fifpro-demand-transfer-system-overhaul/>

In this regard it is necessary to reconsider the established transfer system on the basis of different kinds of sport (football, hockey, as well as the university sports), to analyze the disputes with the participation of sportsmen in order to help the world community to work out new principles and rules of transfers.

I. The specificity of labour relations of professional sportsmen and the influence of transfers on them

One of the features of labor relations in sports is the transfer of the subjects of sport, the rules for the implementation of which do not correspond to traditional labor relations. First, because they limit the freedom of employees (athletes and coaches) to move from one employer to another and set conditions restricting such movements; employment contracts in accordance with such rules may be canceled without consequences (for example, imposing sporting sanctions), only upon occurrence of special grounds. Second, because such rules establish allowances for transfers of sports subjects, mainly to prevent the establishment of a comprehensive ban for transition of players.²

Labor relations in professional sports are so unique and complex, because employees (athletes and coaches) operate on the basis of social partnership contracts and collective agreements concluded between the authority with participation of sports federations, athletes union and the employers' association. Such agreements and contracts act in addition to individual contracts concluded directly between the athlete and coach with the employer. Employees (athletes and coaches) are also required to comply with the rules and regulations enacted by the sports federation, which, under certain circumstances, contradict the social partnership contracts and collective agreements, or individual contracts of players.³ Thus, we can say that labor relations in professional sports differ by way of regulating as a combination of state self-regulation of sports federations and individual contractual regulation.

En aquest sentit, cal reconsiderar el sistema actual de traspasos que hi ha a cadascun dels diferents tipus d'esport (futbol, hoquei, a més dels esports universitaris), a partir de l'anàlisi de les disputes en les que han participat o són part activa els esportistes i, tot això, amb la finalitat d'ajudar la comunitat internacional a trobar nous principis i noves regles per als traspasos.

I. L'especificitat de les relacions laborals dels esportistes professionals i la influència que els traspasos tenen sobre aquests

Una de les característiques de les relacions laborals en el món de l'esport és la que deriva del traspàs del subjecte (treballador) per a les quals s'implementen unes regles que no es corresponen amb les relacions laborals tradicionals. Les raons són, primera, perquè limiten les llibertats dels treballadors (esportistes i entrenadors) de moure's d'una empresa a una altra i posen les condicions limitadores d'aquests moviments; i a més els contractes de feina d'acord amb aquestes normes només poden ser cancel·lats sense conseqüències (per exemple, imposant sancions esportives) en casos molt excepcionals. I segona, perquè aquestes normes estableixen compensacions pels traspasos dels subjectes que hi intervenen (empleat i ocupador), principalment per evitar l'establiment d'una prohibició general dels traspasos dels jugadors.²

Les relacions laborals dins dels esports professionals són úniques i complexes atès que els treballadors (esportistes i entrenadors) operen amb contractes que tenen una base en la participació en una entitat associativa o en un col·lectiu social i a més hi intervenen en gran mesura els convenis col·lectius on poden haver-hi organismes com les federacions esportives, unió d'esportistes o sindicats d'esportistes, les lligues i l'associació de les entitats o empreses esportives. Aquests acords i contractes generals s'apliquen o actuen a més a més dels contractes individuals establerts directament entre l'esportista o entrenador i la seva empresa/club. Els treballadors (esportistes i entrenadors) també estan obligats a complir amb les normes i regulacions de la federació esportiva que, en certes circumstàncies, arriben a contradir els acords associatius i convenis col·lectius o els contractes individuals dels jugadors.³ Per tant, podem dir que les relacions laborals dins dels esports professionals es diferencien de la resta per la forma en què es regulen ja que deriven d'una combinació d'autoregulació feta per les federacions esportives a les que s'afegeixen els acords contractuals individuals.

² The Economic and Legal Aspects of Transfers of Players / KEA - CDES. - 2013. - 342 p. - P. 1.

³ Wong G.M. Essentials of Sports Law, Fourth Edition. - Denver: Paeger, 2010. - 899 p. - P. 515.

A significant factor affecting labor relations in professional sports is that these relations have a unique nature. This uniqueness is determined firstly by the fact that union members (athletes or coaches) protect their personal rights by rules of labor law, whereas members of a sports team fall within procedural rules of sports federations; and secondly, by the fact that one sports team itself by itself cannot manufacture a final product of its work, moreover, it is difficult to identify such product.⁴

In terms of an ordinary employer, employees are interchangeable and have relatively similar skills. Employees in professional sports (i.e. athletes and coaches) are not interchangeable for employers and do not possess the same skills.⁵

However, employment contracts with professional athletes and coaches contain provisions typical just for labor law. For example, they include provisions on labor function of the employee, on his subordination to the employer. Provisions on the term of contracts are specific as well, as such employment contracts are fixed-term ones, as well as provisions on termination of labour relations establishing the amount of compensation for contract termination by the will of the employer.⁶

All this leads to specific labor regulations in the field of professional sports.

II. Transfers, concept and features

The specific mechanism of transfer of sportsmen from one club to another originally started as a custom in the world sports practice. However, during the recent century it was formed by the regulation norms of some non-governmental organizations.

The word “transfer” itself is not always applied. It is often substituted by the word “transition”. On the international level, it is necessary to distinguish the following types of transfers: transfers between the clubs of different countries, between the foreign clubs of one and the same country and the transfer

Un factor significatiu que afecta les relacions laborals en els esports professionals és el fet que aquestes relacions tenen una naturalesa única que ve determinada: primer, pel fet que els membres del sindicat (esportistes o entrenadors) protegeixen els seus drets personals amb les normes de la llei laboral, mentre que els membres d'un equip esportiu han de tenir en compte, també, les normes organitzatives de les federacions esportives de la competició; i en segon lloc, pel fet que un equip esportiu per si sol no pot fabricar un producte final de la seva feina, necessita uns altres equips esportius per poder completar el producte del mercat, a més a més que no és fàcil identificar el producte resultant en si mateix.⁴

Si parléssim d'un ocupador tradicional, estaríem dient que els treballadors serien intercanviables i tots ells poden presentar habilitats relativament similars. En canvi els treballadors de l'esport professional (esportistes i entrenadors) no són intercanviables per part dels ocupadors i no posseeixen les mateixes habilitats.⁵

Però també és cert que els contractes de feina amb esportistes i entrenadors professionals contenen regulacions que són típiques de les relacions laborals generals. Per exemple, inclouen disposicions sobre quina és la funció laboral del treballador, i la seva subordinació a l'ocupador. Les disposicions sobre els terminis de vigència dels contractes a l'esport són també específiques, ja que aquests contractes de feina són sempre a termini fix així com les disposicions relatives a l'acabament de les relacions laborals que estableixen l'import de la indemnització per acabament del contracte per voluntat unilateral de l'ocupador.⁶

Tot això comporta l'existència de regulacions laborals específiques en el camp dels esports professionals.

II. Traspastos, concepto i característiques

El mecanisme específic de traspàs d'esportistes d'un club a un altre deriva d'un costum estès en la pràctica de l'esport mundial. No obstant això durant el segle passat s'ha conformat per les normes de regulació d'algunes organitzacions no-governamentals.

No sempre es fa servir la paraula “traspàs”. Freqüentment se substitueix per la paraula “transferència”. A nivell internacional s'ha de diferenciar entre els tipus de traspastos següents: traspastos entre clubs de diferents països, entre clubs d'un mateix país i el traspàs d'un esportista d'un equip

⁴ Griffith C.C. The impact of labor law on professional sports // American Bar Association // <<http://www.ccgpa.com/fimpactlaborSports.html>>.

⁵ Feldman G. Antitrust Versus Labor Law in Professional Sports: Balancing the Scales after Brady v. NFL and Anthony v. NBA // University of California, Davis, Law Review. – 2012. – Vol. 45. – № 4. – P. 1221–1300. – P. 1236.

⁶ Turlan F., Schnee T., Gomez Abeilleira F., Macmillan R., Provenzali P., Middlemas J. Study on the legal framework on employment contracts in 4 EU Member States (Germany, Spain, Great Britain and Italy) for sport workers not being professional sportsmen and -women / Planet Labor // <http://www.cebre.cz/dokums_raw/planet_labor_study.pdf>. – 38 p. – P. 22–23. 13.01.2014

of a sportsman from one national team to another connected with changing the citizenship.

Nowadays the transfer systems differ depending on the kind of sport and the nature of the transfer. Very often difficult situations are caused exactly by the varied rules. Such disputes are subject to settlement by the international federations of a particular kind of sport. The main approaches to the concept of transfer are the following. Firstly, it is the employment legislation approach, viewing transfer as a fact of changing the employer by the sportsman. In this case, the main subject is the labour relations between the sportsman and the former club, as well as the terms of the new employment agreement. However, another transfer system is more common. It is connected with the execution of the rights for the sportsman on the basis of the agreement with the club. This approach views a sportsman as a product for which multimillion sums of money are being paid by one club to the other, from which the players normally get nothing.⁷ Both of these basic approaches exist in sports nowadays.

A transfer of athlete or coach is his transition from one sports club, with which he signed a contract, to another sports club that pays cash compensation in favor of the former club.

The Court of Arbitration for Sport in Lausanne has identified the following essential terms of the contract on the transfer of a professional athlete between professional sports clubs:⁸

- 1) the consent of the sports club of the player on early termination of the contract with the player;
- 2) the will and consent of the other sports club to acquire the rights to that player;
- 3) the consent of the player to move from one sports club to another;
- 4) the price or the cost of transfer.

Free movement of players from one employer to another is restricted under transfer rules with a view to maintaining fair and balanced competition, as well as fair sporting events.⁹

nacional a un altre equip nacional vinculat al canvi de nacionalitat.

Avui en dia els sistemes de traspasos varien depenent del tipus d'esport i la naturalesa del traspàs. Les situacions complicades que es presenten són freqüentment causades precisament per les diferents normes aplicables i la diferència de naturalesa d'aquestes. Aquestes disputes les resolten les federacions internacionals de l'esport en qüestió. Els principals enfocaments que es poden fer del concepte de traspàs poden ser els següents: Primer, un enfocament basat en la legislació de contractació que veu el traspàs com un canvi d'ocupador per a l'esportista. En aquest cas, el tema principal són les relacions laborals entre l'esportista i el club anterior, a més, dels termes previstos en el nou acord de contractació. Però hi ha un altre tipus de sistema de traspàs que és més comú: el que està vinculat amb l'execució dels drets de l'esportista sobre la base de l'acord amb el club. Aquest enfocament veu un esportista com un producte pel qual es paguen sumes multimilionàries d'un club a un altre, dels quals els jugadors molts cops acaben no rebent res.⁷ Aquests dos enfocaments continuen existint en els esports avui en dia.

Un traspàs d'esportista o entrenador és la seva transició o el seu canvi d'un club esportiu a un altre. Canvia d'un primer club amb el qual ha signat un contracte a un altre club esportiu que paga una compensació monetària a favor del club anterior.

El Tribunal d'Arbitratge de l'Esport de Lausana ha senyalat els termes o conceptes essencials que deriven d'un contracte de traspàs d'un esportista professional entre dos clubs esportius professionals:⁸

- 1) El consentiment del club esportiu del jugador en relació amb la finalització anticipada del contracte que tenia amb el jugador;
- 2) La voluntat i el consentiment de l'altre club esportiu d'adquirir els drets d'aquell jugador;
- 3) El consentiment del jugador de moure's d'un club esportiu a un altre;
- 4) El preu o cost del traspàs.

El lliure moviment de jugadors d'un ocupador a un altre està restringit a les normes de traspàs per tal de mantenir la competició equilibrada i justa i fer que els esdeveniments esportius siguin més justos.⁹

⁷ Alekseev S.V. International sports law. Textbook / Alekseev S.V. - M.: Legislation and right, YuNITI-DANA, 2008. -895p.

⁸ CAS 2011/A/2356 SS Lazio S.p.A. v. CA Vclcz Sarsfield & FIFA.

⁹ The Economic and Legal Aspects of Transfers of Players / KEA European Affairs – The Centre for the Law and Economics of Sport. – January 2013. – 342 p. – P. 1.

Transfers of professional players are regulated by a complex set of regulations established by sports organizations. Rules are subject to a large degree of standardization at international level through international non-governmental sports institutions. The above-mentioned standardization is made in order to promote international transfers of professional athletes.¹⁰

For example, there are unified FIFA regulations concerning the transfer of professional footballers, which are applied worldwide.

Transfer systems of professional athletes and coaches may vary depending on the type of sport, but they all share some common features. Essentially, the rules of transfer of athletes set mandatory procedures for player's registration in a particular sports club when entering into it. Such registration allows the athlete to play for a certain club, and if a club wants to hire this player, it has to pay to another club a transfer fee in order to register the player at this club.

Although in general, the rules of transfer of athletes concern relations between different sports clubs, and at first glance do not affect labor and sporting relations of athletes and coaches directly with sports clubs, we can say that they affect the ability of players related to their employment, as well as the conditions under which they are invited to join in labour and sporting relations. System of transfer rules of professional players can limit their ability to move to a particular sports club at their own wish, if it is not possible to negotiate the cost of transfer with it.¹¹

Transfer rules in some way derogate from normal employment practices, as they significantly limit the freedom of sportsmen to move from one employer to another.¹²

Thus, we can say that the athletes are limited to freely dispose of their ability to work and to choose the type of activity, as well as the employer. Moreover, the high transfer fee may influence further salary of the athlete.¹³

In the USA, the players during many years were not allowed to change the sports teams because

Els traspassos de jugadors professionals estan regulats per un conjunt de normes complexes que estableixen les organitzacions esportives. La normativa està subjecta a un gran grau d'estandardització en l'àmbit internacional a través d'institucions esportives no governamentals internacionals. L'estandardització esmentada es va fer amb la finalitat de promoure els traspassos internacionals d'esportistes professionals.¹⁰

Per exemple, hi ha regulacions unificades de la FIFA sobre el traspàs de jugadors professionals de futbol, que s'apliquen a tot el món.

Els sistemes de traspassos d'esportistes i entrenadors professionals poden variar en funció del tipus d'esport però tots comparteixen algunes característiques comunes. Essencialment, les regles de traspàs d'esportistes estableixen uns procediments obligatoris a fi i efecte de poder registrar el jugador per un club esportiu en concret. Aquest registre permet a l'esportista competir per un determinat club i si un altre club vol contractar-lo, ha de pagar una quota de traspàs al club d'origen per tal de registrar el jugador al club de destinació.

Tot i que en general les normes de traspàs d'esportistes concerneixen les relacions entre dos clubs esportius diferents i que a primera vista no afecten les relacions laborals i esportives directes dels esportistes i entrenadors amb els clubs esportius, podem dir que sí afecten la seva capacitat individual o llibertat en relació amb la seva capacitat per decidir el lloc d'ocupació, i també incideixen en les condicions sota les quals estan convidats a vincular-se a les relacions esportives i laborals. El sistema de normes de traspàs per jugadors professionals pot limitar la seva capacitat o llibertat de canviar a un club esportiu en concret quan ho desitgen, en el supòsit que no sigui possible negociar el cost de traspàs amb el club en qüestió.¹¹

Les normes de traspàs d'alguna manera deroguen els sistemes normals de contractació, ja que limiten significativament la llibertat dels esportistes per canviar d'un ocupador a un altre.¹²

Per tant, podem dir que els esportistes estan limitats a l'hora d'exercir lliurement la seva capacitat o llibertat individual per treballar, per escollir el tipus d'activitat, i també per escollir l'ocupador. Cal afegir també que una alta quota de traspàs pot influir de manera determinant en el sou de l'esportista.¹³

Als Estats Units, durant molts anys, els jugadors no podien canviar d'equip esportiu a clàusula d'una clàusula que

¹⁰ The Economic and Legal Aspects of Transfers of Players / KEA European Affairs – The Centre for the Law and Economics of Sport. – January 2013. – 342 p. – P. 1.

¹¹ Beloff M.J., Kerr T., Demetriou M. Sports Law. – Oxford: Hart Publishing, 1999. – 320 p. – P. 68.

¹² The Economic and Legal Aspects of Transfers of Players / KEA European Affairs – The Centre for the Law and Economics of Sport. – January 2013. – 342 p. – P. 20.

¹³ Beloff M.J., Kerr T., Demetriou M. Sports Law. – Oxford: Hart Publishing, 1999. – 320 p. – P. 68.

of reservation in the employment contract which prohibited playing for other sports clubs, as well as other constraints. As a result of this the salary of the players remained stable for a long time. One of the results of collective negotiations between employers and athletes was provision of wider opportunities for the athletes to move from team to team, and therefore higher salary. Athletes sought to freely dispose of their abilities to work for fair market compensation. Currently in the USA, a rule of "free agent" is widely used. Sports federations or leagues themselves establish rules for the athlete to achieve such status, which gives him the opportunity to consider various proposals from a number of sports clubs at the same time and to set the price that clubs are willing to pay for him.¹⁴

Systems of transfer payments for the transfer of players are extremely common worldwide. Typically, they are implemented on the basis of the rules of a sports league or a governing body. The rationale for the establishment of such payment is to provide compensation to the sports club for training of athlete and his professional development.¹⁵

Transfer fee for the transfer of professional athlete is a payment made by one club to another on the basis that a particular player is released to play with the paying club. Such payments are often classified as income of sports clubs, because they constitute a payment made in the course of carrying on the club business.¹⁶

One of the main defining aspects which affect the size of the transfer payment is a combination of abilities of the athlete that play a crucial role in determining his relative value.¹⁷

There are two types of financial indemnities related to transfers: fee for an early termination of an employment contract between professional athlete and a sports club without any just cause; and a fee to compensate clubs for the training of the player.

As it was already mentioned, the regulation of transfers of athletes and coaches at the national level, as well as internationally, is mainly effected through relevant regulations of sports federations.

hi havia en el contracte laboral que prohibia jugar per a altres clubs esportius, a més d'altres limitacions. Com a conseqüència el sou dels jugadors va ser estable durant molt de temps. Un dels resultats de les negociacions col·lectives entre els ocupadors i els esportistes va ser la de donar més oportunitats als esportistes per moure's d'un equip a un altre, i per tant, d'obtenir sous més alts. Els esportistes buscaven fer valer les seves capacitats i obtenir una remuneració justa de mercat. Actualment als Estats Units, la regla o concepte "d'agent lliure" s'utilitza àmpliament. Les federacions esportives o lligues estableixen regles per tal que l'esportista pugui aconseguir aquest estatus, i donar-li l'oportunitat de poder considerar diverses propostes que provinquin de clubs esportius diferents al mateix temps i d'establir el preu que els clubs estan disposats a pagar per l'esportista.¹⁴

Els sistemes de pagaments pel traspàs de jugadors són extremadament comuns arreu. Normalment estan implementats a base de regles que emet una lliga esportiva o una entitat que governa un esport. La raó per l'establiment d'un pagament és per proporcionar una compensació al club esportiu per a l'entrenament de l'esportista i per al seu desenvolupament professional.¹⁵

La quota del traspàs d'un esportista professional serà el pagament realitzat per un club a un altre basant-se en el fet que un jugador concret és alliberat per poder jugar amb el club pagador. Aquests pagaments sovint es classifiquen com a ingressos per als clubs esportius, perquè constitueixen un pagament realitzat en el curs de la realització del negoci del club.¹⁶

Un dels principals aspectes definidors que afecten la quantitat del pagament pel traspàs és la combinació de les habilitats específiques de l'esportista que juguen un paper crucial en la determinació del seu valor relatiu.¹⁷

Hi ha dos tipus d'indemnitzacions financeres relacionades amb els traspasos: la quantitat a pagar per la finalització abans d'hora d'un contracte de treball entre l'esportista professional i un club esportiu quan no hi ha una causa justificada per a la finalització anticipada del contracte, i també una quantitat determinada per compensar els clubs per la formació esportiva del jugador.

Com ja s'ha esmentat les regles dels traspasos dels esportistes i entrenadors a nivell nacional, a l'igual que a nivell internacional, estan totalment condicionades per les regulacions rellevants de les federacions esportives.

¹⁴ Thornton P.K. Sports law. – Boston: Jones and Bartlett Publishers, 2011. – 823 p. – P. 213.

¹⁵ Beloff M.J., Kerr T., Demetriou M. Sports Law. – Oxford: Hart Publishing, 1999. – 320 p. – P. 68.

¹⁶ Healey D. Sport and the Law. Third edition. – Sydney: University of New South Wales Press, 2005. – 202 p. – P. 155.

¹⁷ The Economic and Legal Aspects of Transfers of Players / KEA European Affairs – The Centre for the Law and Economics of Sport. – January 2013. – 342 p. – P. 4.

However, sports federations cannot accept any rules of transfer of professional athletes and coaches without limit. For example, EU legislation provides for impossibility to restrict freedom of movement of athletes (in accordance with Articles 45, 49 and 56 of the Treaty on the Functioning of the European Union), the impossibility to limit the rights of sports clubs to compete freely in the labor market (in accordance with Articles 101 and 102 of the Treaty on the Functioning of the European Union), and the impossibility to excessively restrict the rights of athletes to work.¹⁸

In its decision on the famous Bosman case European Court of Justice concluded that Article 45 of the Treaty on the Functioning of the European Union prevents the application of the rules under which a professional footballer who is a national of a Member State of the European Union, after expiration of his employment contract with a sports club can not be hired by another sports club of a Member State of the European Union, except as with compensation for the transfer. The Court pointed out that such rules impede the freedom of movement of the athletes as employees, and that Article 45 of the Treaty on the Functioning of the European Union prohibits the use of measures that could put EU citizens at a disadvantage when they wish to carry out their economic activities on the territory of another Member State of the European Union.

Decision of the Court of the European Union on the Bosman case is important, because it has had a decisive influence on solving the issue of the legality of the system of transfers in principle and, accordingly, on the system of transfers of professional players not only in the European Union, but also worldwide.¹⁹

This decision was also of importance by strengthening the guarantees of social rights of professional athletes.

Speaking about the national legislations of the states concerned, the degree of state intervention in the regulation of transfers in professional sports can be considered as relatively high, but at the same time, such an intervention is limited mainly to the regulation of transfer fees and labor relations between sports clubs and athletes.²⁰

For example, in Russia there is no concept of transfer neither in the Labour Code of the Russian Federation, nor in the Federal Law «On Physical

Però, les federacions esportives no poden acceptar regles de traspàs d'esportistes i entrenadors professionals sense cap límit. Per exemple, la legislació europea estableix la impossibilitat de restringir la llibertat de moviment d'esportistes (d'acord amb els articles 45, 49 i 56 del Tractat sobre el Funcionament de la Unió Europea), la impossibilitat de limitar els drets dels clubs esportius de competir lliurement en el mercat laboral (d'acord amb els articles 101 i 102 del mateix Tractat) i la impossibilitat de limitar excessivament el dret dels esportistes a treballar.¹⁸

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en la seva decisió sobre el famós cas Bosman, va concloure que l'article 45 del Tractat sobre el Funcionament de la Unió Europea impedia l'aplicació de les regles sota les quals un jugador de futbol professional que és d'una nacionalitat d'un estat membre de la Unió Europea, després d'expirar el seu contracte laboral amb un club esportiu no pot ser contractat per un altre club esportiu d'un Estat Membre de la Unió Europea, excepte amb una compensació econòmica derivada d'un traspàs. El tribunal va demostrar com aquestes normes impedièn la lliure circulació d'esportistes com a treballadors, i que l'article 45 del Tractat sobre el Funcionament de la Unió Europea prohibeix mesures que podrien posar ciutadans europeus en desavantatge quan volen exercir les seves activitats econòmiques en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea.

La decisió del Tribunal de la Unió Europea sobre el cas Bosman va ser molt important, ja que va tenir una influència decisiva per resoldre, en principi, el problema de la legalitat del sistema de traspassos i, com a conseqüència, sobre el sistema de traspassos de jugadors professionals no tan sols dins de la Unió Europea, sinó també a nivell mundial.¹⁹

La decisió també va ser important per reforçar les garanties dels drets socials dels esportistes professionals.

Si ens referim a les legislacions nacionals dels estats implicats, pot considerar-se que el nivell d'intervenció dels estats en la regulació dels traspassos a l'esport professional és relativament alt, però també cal dir que aquesta intervenció es limita, principalment, a regular l'import del traspàs i les relacions laborals entre els clubs esportius i els esportistes.²⁰

Si posem com a exemple Rússia hem de dir que no hi ha regulació dels traspassos ni al Codi laboral de la Federació Russa, ni a la Llei federal «sobre cultura física i esports».

¹⁸ Beloff M.J., Kerr T., Demetriou M. Sports Law. – Oxford: Hart Publishing, 1999. – 320 p. – P. 69.

¹⁹ Gardiner S., James M., O'Leary J., Welch, R., Blackshaw I., Boyes S., Caiger A. Sports law. Second Edition. – London: Cavendish Publishing Limited, 2001. – 863 p. – P. 46.

²⁰ The Economic and Legal Aspects of Transfers of Players / KEA European Affairs – The Centre for the Law and Economics of Sport. – January 2013. – 342 p. – P. 2.

Culture and Sports». Instead, they use the term “transition”. Article 348.4 of the Labour Code of the Russian Federation regulates the temporary transition of the athlete to another employer. For coaches, this rule is not applicable. The article defines the conditions of temporary transition of athletes:

- when the employer is unable to provide participation of the athlete in sporting events;
- by agreement between the initial and future employers;
- with the athlete's written consent;
- for a period of up to one year.

At the time of such transition, the original employment contract is suspended, and after the movement the contract is renewed.

In fact, the Labour Code of the Russian Federation contains the wording of the “lease” of players. In Russia, permanent transitions (transfers) are usually drawn by means of an employment contract with a condition precedent.

But with such contractual relationships the clubs are not protected from the possibility of the athlete's waiver to perform his obligations under the transition and the claim for recovery of damages for the transfer. Thus, the Supreme Court of Russian Federation by its decision of February 18, 2008 on case number 4-B09-54 of the State Institution of Moscow region «Volleyball center of Moscow region» to N.A. Safronova about claiming cash payments in connection with refusal of transition (transfer) of the player refused the volleyball center to recover such payment. The Court pointed out that the employment relationship occurs on the basis of free and voluntary agreement of both parties to the employment contract, and one of the main features of the employment relationship is that the employee performs his work according to the duties set by the employer. Since the athlete did not come to work, her employment contract with condition precedent was canceled. Therefore, the fact of the contract itself could not lead to the obligation of the employee to make compensation payments provided by the contract in favour of the employer.

The athlete had the right not to proceed with the work, while not paying compensation to the club for her refusal.

Some researchers say that the system of transfers serves as «a powerful mechanism for the distribution of wealth» between sports clubs.²¹

En canvi, sí s'utilitza el concepte de “transferència temporal-préstec”. L'article 348.4 del Codi laboral de la Federació Russa regula la transferència temporal d'un esportista cap a un altre ocupador. Aquesta norma no és aplicable als entrenadors. L'article defineix les condicions de la transferència temporal dels esportistes:

- Quan l'ocupador és incapaç de proporcionar més participació de l'esportista als esdeveniments esportius;
- Per acord entre els ocupadors inicials i finals;
- Amb el consentiment per escrit de l'esportista;
- Per un període màxim d'un any.

Mentre està vigent la transferència temporal (préstec), el contracte laboral original queda suspès i un cop finalitza es torna a reactivar.

De fet, el Codi laboral de la Federació Russa conté la paraula “lloguer” de jugadors. A Rússia, les transferències permanents (traspasos) les podem trobar, normalment, regulades en el marc d'un contracte laboral com a clàusula prefixada.

Però amb aquest tipus de relacions contractuals els clubs no estan protegits de la possibilitat que l'esportista renunciï a complir les seves obligacions en virtut de la transferència i de reclamar danys i perjudicis pel traspàs. Per tant, el Tribunal Suprem de la Federació Russa amb la seva decisió del 18 de febrer de 2008 amb el número de cas 4-B09-54 de l'Institut de la regió Estatal de Moscou “centre de Voleibol de la regió de Moscou” contra N. A. Safronova sobre la reclamació de pagaments en metàl·lic lligats a la negació de la transferència (traspàs) de la jugadora va negar al centre de voleibol recuperar una part del pagament. El Tribunal va assenyalar que la relació contractual operava sobre la base d'un acord voluntari i lliure d'ambdues parts en el contracte laboral, i que una de les característiques principals de la relació de contractació és que el treballador fa la feina d'acord amb les obligacions que estableix l'ocupador. Com que l'esportista no va anar a treballar, el seu contracte laboral que contenia una clàusula de compensació va ser considerat extingit. Per tant, com el contracte havia quedat extingit no obligava a la treballadora a fer efectiva la compensació prefixada a l'ocupador.

L'esportista tenia el dret de no continuar amb la feina, sense haver de pagar compensació al club per la seva negació.

Alguns investigadors diuen que el sistema de traspasos serveix com un “instrument poderós per a la distribució de riquesa” entre clubs esportius.²¹

²¹ Lee M. A game of two halves: putting the boot in // New Statesman and Society. – 1995. – № 27.

*Transfer rules in professional sports also affect the regulation of the training of young athletes.*²²

The problem of the legal nature of the sportsmen transfer has been frequently discussed in numerous existing research publications. However, almost all of the authors encountered the crucial impossibility to fit the sports transfer within the Procrustes bed of only the Civil code (because it is neither finance lease (leasing) nor the factoring or any other civil law agreements in a pure state, and the revenues of the sports clubs from the transfers cannot be considered revenues from sales of goods (works, services). It is impossible also to fit the sports transfer within the norms of the labour legislation (because it is not a temporary transition to another job, to similar position of to another employer).

We think that the peculiarities of the legal nature of the sports transfer are determined by the following:

- *by the complicated correlation and interaction of the legal norms (again, we mean the complicated relation of the employment laws and sometimes of the civil laws) and the norms of the over legal regulation in sports (the self-regulation of sports organizations) - lexsportiva (we would like to note that in most countries exactly the lexsportiva takes precedence over the norms stipulated by the state, all the more, such cases are few, mainly in respect of professional footballers);*
- *by the specificity of the sports labour product of a professional player on the basis of peculiar sports transfer agreement.*

We shall further review regulations relating to the transfer of athletes adopted by international and national sports organizations using the example of football, hockey, and International Ice Hockey Federation and Luxembourg Martial Arts Federation.

III. Football

Transfer of footballers between the clubs of one and the same national association is regulated by special regulations established by the appropriate association. Besides, the regulations of the national associations shall take into account the following FIFA Regulation principles:

Les regles de traspàs en esports professionals també afecten la regulació de la formació dels esportistes joves.²²

El problema de la naturalesa legal del traspàs d'esportistes ha estat freqüentment debatuda en nombroses publicacions de recerca. Però quasi tots els autors s'han trobat amb la impossibilitat d'incloure el traspàs esportiu dins del marc normatiu propi del Codi civil (ja que no és ni arrendament financer ni prestació de serveis, ni qualsevol altre acord civil en estat pur, i els ingressos dels clubs esportius dels traspassos no poden ser considerats ingressos per la venda de béns (feines, serveis). És també impossible d'incloure el traspàs esportiu dins de les normatives de la legislació laboral (perquè no és una transició temporal a una altra feina, a un lloc similar o a un nou ocupador).

Pensem que les peculiaritats de la naturalesa legal del traspàs esportiu les determinen les característiques següents:

- La correlació i interacció complexa entre normatives legals (de nou ens referim a la relació complexa entre lleis laborals i a vegades lleis civils) i les normes que regulen específicament els esports (la regulació pròpia de les organitzacions esportives) – Llei esportiva. (Ens agradaria assenyalar que en la majoria de països precisament la Llei esportiva té prioritat sobre la normativa estipulada per l'estat, encara que aquests casos són pocs, principalment pel que fa als jugadors de futbol professional)
- L'especificitat del producte esportiu laboral d'un jugador professional basat en la peculiaritat de l'acord de traspàs esportiu.

A continuació presentem diverses regulacions relacionades amb el traspàs d'esportistes que adopten les organitzacions esportives internacionals i nacionals, fent servir l'exemple del futbol, l'hoquei, la Federació Internacional de Patinatge sobre Gel i de la Federació d'Arts Marcials de Luxemburg.

III. Futbol

El traspàs de jugadors de futbol entre clubs d'una mateixa associació nacional està regulat per normes especials establertes per l'associació pertinent. A part d'això, les regulacions de les associacions nacionals tindran en compte els principis reguladors de la FIFA següents:

²² The Economic and Legal Aspects of Transfers of Players / KEA European Affairs – The Centre for the Law and Economics of Sport. – January 2013. – 342 p. – P. 1.

- 1) *observation of the contracts by the parties;*
- 2) *possibility to cease a contract in case of a justified reason without legal consequences;*
- 3) *possibility to cease a contract upon a footballer's request in case of a justified reason in the sphere of sports;*
- 4) *impossibility to cease a contract within the sports season;*
- 5) *obligation to pay compensation in case of ceasing a contract without a justified reason;*
- 6) *obligation to apply sports sanctions to the party which ceased a contract without a justified reason.*

In case the transfer of a professional is performed before the terms of their contract expire, any club, which contributed to their study and training, shall get a proportion of the compensation paid to the former club (solidarity contribution).

This instrument was introduced by FIFA exactly to encourage the interest of youth teams and sports schools in preparation of well-trained players. Figuratively, the Federation is actually establishing an additional bonus for the youth coaches, which will directly depend on the results of their work.

In the decision of February 21, 2006, the FIFA Chamber for resolution of disputes discussed the issue of solidarity payment calculation.

On September 28, 2006, the FIFA Chamber for resolution of disputes came to a decision concerning the calculation of solidarity contribution amount to be paid by the new club to the former club for which the sportsman has been playing not less than one year. By making this decision, the Chamber conformed to Chapter 1 of Supplement 5 of the FIFA Regulations, which that in case the footballer has played for the club less than one year the solidarity payment amount is to be calculated proportionally. The sum of the transfer coordinated by the clubs made up 3 500 000 euro. Thus, 2.5% of the total amount of the solidarity payment counted 4 375 euro.

Speaking about transfers we cannot but mention the online-system for players established by the FIFA named Transfer Matching System (TMS). The system is supposed to prevent the clubs from performing back-door actions and delaying transfers of the players till the last minute of the transfer window, as well as from laundering of money. The system is thought to defend young players and to make transfers clearer.

- 1) Observació dels contractes per les parts;
- 2) Possibilitat de finalitzar anticipadament un contracte en el cas que hi hagi una raó justificada sense conseqüències legals;
- 3) Possibilitat de finalitzar anticipadament un contracte a petició del futbolista en el cas d'una raó justificada en l'àmbit de l'esport;
- 4) Impossibilitat de finalitzar anticipadament un contracte durant la temporada esportiva;
- 5) Obligació de pagar una compensació en el cas d'acabar un contracte sense raó justificada;
- 6) Obligació d'aplicar les sancions esportives a la part que trenca un contracte sense causa justificada.

En el cas que el traspàs d'un professional es realitzi abans de la finalització pactada del contracte qualsevol club que hagi contribuït a la seva formació i entrenament, rebrà també una proporció de la compensació pagada al club anterior (contribució solidària).

Aquest instrument va ser introduït per la FIFA per encoratjar els interessos dels equips formadors de joves i escoles esportives en la preparació de jugadors ben entrenats. Figurativament, la Federació està realment establint una bonificació addicional per als entrenadors dels joves esportistes, que dependrà directament dels resultats de la seva feina.

En la resolució del 21 de febrer de 2006, la Cambra de Resolució de Disputes de la FIFA va discutir la qüestió del càlcul del pagament solidari.

El 28 de setembre de 2006 (32), la Cambra de Resolució de Disputes de la FIFA va arribar a una decisió sobre el càlcul de la contribució solidària que el club nou hauria de pagar al club anterior quan l'esportista hagi jugat no menys d'un any en aquell club. La Cambra de Resolució de Disputes, d'acord amb el que preveu el capítol 1 de l'Annex 5è de les Regulacions de la FIFA, va considerar que en el supòsit que el futbolista hagués jugat pel club un període inferior a l'any, l'import de la compensació per la solidaritat havia de ser calculat proporcionalment. La suma del traspàs coordinat entre clubs era de 3.500.000 euros. Per tant, 2,5% de l'import total del pagament solidari consistia en 4.375 euros.

En relació amb els traspasos, no podem oblidar d'esmentar el sistema d'inscripció de jugador en línia (*online*, Internet) establert per la FIFA que s'anomena *Transfer Matching System (TMS)*. El sistema està destinat, en teoria, a prevenir que els clubs puguin realitzar maniobres per darrere i endarrerir el traspàs dels jugadors fins a l'últim minut del període de traspàs, a més de prevenir el blanqueig de diners. El sistema està pensat per defensar els jugadors joves i fer que els traspasos siguin més transparents.

The main peculiarity of the system is that as soon as the transfer window is closed, the system itself will be closed, after which it will be impossible to make any transactions.

IV. Hockey

The regulations of the international transfers of the International Ice Hockey Federation (IIHF) players was originally understood as guideline for administration and management control of the transfer process, particularly in respect of the European countries. The Regulations also include the concept of the International Transfer Card, describes the transfer process distinguishing terminable and termless transfers, as well as stipulates sanctions for breaking the established rules. In comparison with the previous edition of the Regulations, the latest edition makes the rules in many cases stricter. Thus, the old rules stipulate that the player could cease the contract with the club and immediately start playing for another team without encountering any serious sanctions.

The present rules stipulate that the player, which broke obligations of the acting contract, will be automatically disqualified for four months and will not be able to take part in official meetings. The hockey player can get a longer disqualification in case the IIHF considers it necessary. However, the total disqualification period shall not exceed 6 months.

Speaking about the regulation of the National Hockey League (NHL) we would like to note the well-known “Kovalchuk’s case” by the transfer of the player to “New Jersey”. The thing is that the collective labour agreement includes a rather loose term “cap circumvention” which can be translated as “bypass” of the maximum salary rate. In the result, the NHL stated that Kovalchuk really wants and is able to play in the NHL till the age of 44. However, the 17-year contract was considered to fall within the abovementioned “cap circumvention”. On this ground, the NHL refused to register the signed contract and the agreement was consequently concluded for a shorter period of time and smaller amount.

V. International Ice Hockey Federation

In 2013, International Ice Hockey Federation (IIHF) has issued “2014 International Transfer

La principal peculiaritat del sistema és que tan aviat com el període de traspàs acaba, el sistema en si mateix queda clos, de manera que sigui impossible fer qualsevol transacció posterior al tancament.

IV. Hoquei

Les regulacions dels traspàsos internacionals de jugadors en el marc de la Federació Internacional d’Hoquei sobre Gel podem dir que en el seu inici eren enteses com unes directius per a l’administració i control de gestió sobre el procés de traspàs, particularment per als països europeus. Actualment aquestes regulacions també inclouen el concepte de la Targeta de Traspàs Internacional, que descriu el procés de traspàs, distingint entre traspàsos rescindibles i permanents; també preveuen les sancions aplicables en el cas de trencar les normes establertes. En comparació amb l’edició prèvia de la normativa, a l’última edició les regles són en molts casos més estrictes, atès que les regles antigues estipulaven que el jugador podia acabar el contracte amb el club i començar a jugar immediatament per l’altre equip sense rebre cap sanció seriosa.

Les normes actuals estipulen que el jugador que trenqui les obligacions del contracte vigent, serà automàticament desqualificat durant 4 mesos i no podrà participar en encontres oficials. El jugador d’hoquei pot ser sancionat amb una desqualificació més llarga en el cas que la IIHF així ho consideri, però en qualsevol cas, el període de desqualificació total no podrà excedir dels 6 mesos.

Si ens referim precisament a la regulació de la Lliga Nacional (americana) d’Hoquei (NHL) hem de fer constar el conegut cas “Kovalchuk” en el que es va produir un traspàs del jugador al “New Jersey”. El tema de fons és que l’acord col·lectiu laboral incloïa un terme anomenat “cap-circumvention” que es pot traduir com *by-pass* o elusió del “topall salarial”. Com a resultat, la NHL va declarar que Kovalchuk realment volia i era capaç de jugar a la NHL fins a l’edat de 44 anys. No obstant això, va considerar-se que el contracte de 17 anys entrava dins l’esmentada “cap-circumvention”. En aquest cas, la NHL es va negar a registrar el contracte signat donat que en la seva globalitat superava el topall salarial i el contracte es va haver de modificar per un període més curt i un import inferior.

V. Federació Internacional d’Hoquei sobre gel

Al 2013, la Federació Internacional d’Hoquei sobre gel (IIHF) va aprovar les “Regulacions Internacionals de

Regulations”,²³ which apply to all national association – members of the Federation in order to ensure implementation of the approved program of international transfer of players. For this, the system of transfers of players of International Ice Hockey Federation uses the so-called international transfer card. The purpose of this program is to maintain good order in the field of sports worldwide and to defend teams of sports clubs and players.

According to paragraph 1.1 of «2014 International Transfer Regulations», all players - men or women - who wish to move from one country, irrespective of whether or not they are registered with the member national association of that country, to the member national association of another country to compete in a competition under the jurisdiction of the member national association, are required to apply for a transfer by means of the IIHF transfer card filled by the player himself. This card should be filed by former national association to the new national association and should be approved by IIHF. All players under 18 years of age may be transferred by means of a «letter of approval».

The player transfer procedure must be prepared first by the negotiation of the two clubs concerned if the player is under contract or the negotiation of the new club and player if the player is not under contract. Items to negotiate include the length of the new contract and the corresponding length of the transfer. Following an agreement to transfer the player, the new club to which a player wishes to transfer must begin the transfer process by acquiring and completing the international transfer card, as it is set in paragraph 2.1 of «2014 IIHF International Transfer Regulations».

According to sub-paragraph «c», paragraph 2.2 of «2014 IIHF International Transfer Regulations», the former member national association may in particular refuse to sign the international transfer card of the player, if the player has not fulfilled financial commitments to his former club in accordance with previously concluded agreement between him and the sports club, such as debts, or has not returned the club's equipment.

International transfers of players according to IIHF Regulations may be limited or unlimited.

A limited transfer restricts the player's playing rights to a specific club and for a specific duration.

Traspessos per al 2014”²³ que s’havien d’aplicar a totes les associacions nacionals – membres de la Federació per tal de garantir la implementació del programa aprovat de traspàs internacional de jugadors. Amb aquesta finalitat, el sistema de transferència de jugadors de la Federació Internacional d’Hoquei sobre gel utilitza l’anomenada “Targeta de transferència internacional”. El propòsit d’aquest programa és el de mantenir un ordre adequat en el context de l’esport a nivell mundial i de defensar els equips de clubs esportius i els jugadors.

Segons el paràgraf 1.1 de les Regulacions internacionals de traspessos (RIT a partir d’ara) 2014, tots els jugadors –homes o dones– que volen desplaçar-se d’un país a un altre, sense tenir en compte si estan registrats o no amb l’associació nacional d’aquell país, és a dir, que van a parar a l’associació nacional d’un altre país per jugar en una competició sota la jurisdicció d’aquella associació nacional, estan obligats a sol·licitar el traspàs mitjançant la targeta de traspàs de la IIHF que ha d’omplir el propi jugador, on es demana passar de l’associació nacional anterior a la nova associació nacional i que hauria d’estar necessàriament aprovada per la IIHF. Tots els jugadors de menys de 18 anys poden ser traspassats mitjançant una “carta d’autorització”.

El procediment de traspàs de jugador ha d’estar preparat, primer per la negociació dels dos clubs involucrats si el jugador està sota el contracte, o per la negociació amb el nou club si el jugador no està sota contracte. Els aspectes que cal negociar inclouen la durada del nou contracte i la durada corresponent del traspàs. Després de l’acord de traspàs del jugador, el nou club al qual vol anar el jugador ha d’iniciar el procés de traspàs mitjançant l’adquisició de la targeta internacional de traspàs i completant-la com estipula el paràgraf 2.1 de la RIT International Transfer Regulations de 2014 de la IIHF.

D’acord amb el subparàgraf “c”, paràgraf 2.2. de les RIT 2014 de la IIHF, el membre anterior d’una associació nacional pot rebutjar signar la targeta de traspàs internacional del jugador, si el jugador no ha complert amb els compromisos financers amb el seu club anterior, de conformitat amb l’acord previ concertat entre ell i el club esportiu, com per exemple deutes, o que no ha tornat equipament del club.

Els traspessos internacionals de jugadors segons les regulacions IIHF poden ser limitats o il·limitats.

Un traspàs limitat restringeix els drets de jugar d’un jugador a un club específic i per una durada específica.

²³ 2014 IIHF International Transfer Regulations / International Ice Hockey Federation. – Stockholm, 2013. – 21 p. – P. 2, 4, 5, 7.

At the same time, «2014 IIHF International Transfer Regulations» provides for necessity of every member national association to organize its internal transfer procedures by issuing regulations. A member national association's internal regulations shall, however, not stand in contradiction to the IIHF Transfer Regulations, according to paragraph 1.5.

VI. Luxembourg Martial Arts Federation

Transfer Regulations of Luxembourg Martial Arts Federation of 2013 determines²⁴ that the subject of transfer may any athlete being a member of the club included in the Luxembourg Martial Arts Federation. It is noted that the rules of transfer of athletes established by the Regulations apply in those cases where it is impossible to reach an agreement between the previous sports club and the athlete regarding his transition to the new sports club.

In accordance with Article 5 of Transfer Regulations of Luxembourg Martial Arts Federation, a sports club may refuse an athlete in his transfer to another club if the athlete does not comply with the relevant financial obligations to the club. The athlete has the right to appeal such decision to the steering committee of the Luxembourg Martial Arts Federation.

Article 8 of Transfer Regulations of Luxembourg Martial Arts Federation establishes the procedure for the previous club of the athlete to obtain compensation for his athletic training. Thus, the maximum amount of compensation for the training of an athlete is 2500 euro per year of training after the athlete has reached eleven years, if the athlete has the highest status according to classification of the Federation.

It is noteworthy that these regulations do not contain guidance on what kind of legal relations athletes have with sports clubs, that is, an athlete may be transmitted by the transfer procedure as in the case when there is an employment contract between him and the sports club, as well as in the case when there is only a civil contract.

VII. Transfers of athletes being students at schools or universities

It seems necessary to mention separately the transfers of athletes being students at schools or universities.

Al mateix temps, les RIT 2014 admeten la necessitat que té cada associació nacional d'organitzar els seus procediments interns de traspàs mitjançant regulacions específiques. Les regulacions internes d'una associació nacional però no podran entrar en contradicció amb les RIT de la IIHF, segons el paràgraf 1.5.

VI. Federació d'Arts Marcials de Luxemburg

Les Regulacions de Traspàs de la Federació d'Arts Marcials de Luxemburg 2013 determinen²⁴ que el subjecte del traspàs pot ser qualsevol esportista si és un membre d'un club afiliat a la Federació d'Arts Marcials de Luxemburg. S'observa que les regles de traspàs d'esportistes establertes per les Regulacions s'apliquen en aquells casos on és impossible arribar a un acord entre el club esportiu anterior i l'esportista sobre la seva transferència al nou club esportiu.

D'acord amb l'article 5 de les Regulacions esmentades en el paràgraf anterior, un club esportiu pot negar a un esportista el seu traspàs a un altre club si l'esportista no compleix amb les seves obligacions financeres rellevants amb el club. L'esportista té el dret d'apel·lar la decisió al comitè directiu de la Federació d'Arts Marcials de Luxemburg.

L'article 8 d'aquestes Regulacions estableix un procediment per tal que el club anterior de l'esportista pugui obtenir una compensació per la seva formació i entrenament. Per tant, la xifra màxima de compensació per l'entrenament de l'esportista és de 2.500 euros per any d'entrenament després que l'esportista hagi arribat als 11 anys, i sempre que jugui en la categoria esportiva més alta segons la classificació de la Federació.

És convenient assenyalar que aquestes regulacions no contenen directius sobre els tipus de relacions legals que tenen els esportistes amb els clubs esportius, és a dir, un esportista pot ser transferit pel procediment de traspàs, tant si el seu vincle amb el club és de tipus laboral com si només hi ha un contracte civil.

VII. Traspàsos d'atletes que són estudiants en escoles o universitats

Resulta convenient tractar per separat els traspàsos d'esportistes estudiants escolars o universitaris.

²⁴ Règlement sur les transferts / La Fédération Luxembourgeoise des Arts Martiaux // <http://www.flam.lu/accueil/statuts-et-reglements-flam/reglement-sur-les-transferts/> - 13.01.2014

School sports associations are also adopting special rules and regulations relating to the transfer of students being athletes who participate in interscholastic sports events and competitions. Typically, these rules provide that a student cannot take part in competitions for some time, if he goes to another school without any particular reason. One of the objectives of establishing such rules is to prevent the transition of talented athletes to other schools in order to create super-strong sports teams, as well as to prevent the recruitment of student athletes. The school administration usually supports publication of such rules, referring to the fact that one of the objectives of its activities in relation to school sport is to protect players from the constant persecution from coaches and former students of these schools in order to recruit them.²⁵

Some sports associations of school sports, trying to limit this kind of abuse, often impose automatic temporary restrictions on participation in sporting activities at all athletes being transferred to other schools for any reason. This approach is regarded by researchers and athletes as too restrictive and harsh.²⁶

Conclusion

The system of transfers of professional athletes examined in this article demonstrates the specificity of labor relations of professional athletes and coaches. Rules for concluding transfer contracts are regulated at several levels involving sports federations: international and national, as well as by school athletic associations. Another factor demonstrating urgency of the problem of transitions (transfers) of athletes is the growing number of disputes in sports on this topic. These disputes are divided by subject into disputes between sports organizations (usually clubs - the parties to transition), between athletes and sports organization (s), between sports organizations and government (usually tax) authorities, etc. These disputes are caused by imperfections of national legislation, as well as by many contradictory regulatory standards in the sport. In this article, it is noted that transfers of athletes and coaches have a number of specific features established usually at the level of self-regulation of relations in sport by sports entities,

Les associacions esportives escolars també estan adoptant normes i regulacions especials relacionades amb el traspàs d'estudiants que són esportistes que participen en esdeveniments i competicions interescolars. Típicament, aquestes normes estipulen que un estudiant no pot competir durant un temps si decideix canviar d'escola sense cap raó particular. Un dels objectius d'establir aquestes normes és el de prevenir la fuga d'esportistes amb talent a altres escoles amb la finalitat de crear equips esportius ultrapoderosos, a més de prevenir el reclutament d'estudiants-esportistes. L'administració esportiva escolar usualment dona suport a la publicació d'aquestes normes, referint-se al fet que un dels objectius de les seves activitats en relació amb l'esport escolar és protegir els jugadors de la persecució constant d'entrenadors i antics estudiants d'aquestes escoles per reclutar-los.²⁵

Algunes associacions esportives d'esport escolar, intentant limitar aquest abús, imposant sovint restriccions temporals automàtiques a la participació en les activitats esportives a tots aquells esportistes que estan sent traspassats a altres escoles sense una raó justificada. Aquest enfocament està considerat per investigadors i atletes com massa restrictiu i sever.²⁶

Conclusió

El sistema de traspassos d'esportistes professionals examinat en aquest article demostra l'especificitat de les relacions laborals dels esportistes i entrenadors professionals. Les normes que regulen aspectes concrets dels contractes de traspassos preveuen restriccions a diversos nivells, involucren tant federacions esportives (internacionals i nacionals) com associacions esportives escolars. Un altre factor que demostra la urgència per resoldre el problema de les transferències (traspassos) dels esportistes és el nombre creixent de disputes sobre aquest tema. Aquestes discussions estan dividides segons temàtica entre: conflictes entre organitzacions esportives (usualment clubs - els involucrats en la transferència), entre esportistes i organitzacions esportives, entre organitzacions esportives i autoritats governamentals (usualment Hisenda), etc., i les seves causes són, sobretot, imperfeccions en la legislació nacional, a més de moltes regulacions estàndards contradictòries existents en el context de l'esport. En aquest article es fa constar que els traspassos d'esportistes i entrenadors tenen un nombre important de característiques específiques que s'estableixen

²⁵ Thornton P.K. Sports law. - Boston: Jones and Bartlett Publishers, 2011. - 823 p. - P. 619.

²⁶ Wong G.M. Essentials of sports law. Fourth Edition. - Santa Barbara: ABC-CLIO, 2010. - 928 p. - P. 250.

primarily by international and national sports federations. However, the existing features require both state intervention for individual countries and unified procedural rules of international sports organizations with reasonable differentiation of regulation of transfer of athletes, coaches and their accounting by subjects of sport.

The article identifies the main transfer principles and concludes that the key moment for transfers of sportsmen in any kind of sport is freedom of their will (in case the sportsman is under the legal age - the will of their legal representatives in the stipulated cases).

The performed work shall help to prevent potential disputes by transfers of sportsmen, to determine the necessary means on increasing the economic efficiency of the transfer costs and to work out new uniform rules of international transfers.

Conflict of interest

The Authors declare that there is no conflict of interest.

References / Referències

- Beloff, M. J., Kerr T., & Demetriou M. (1999). *Sports Law*. Oxford: Hart Publishing.
- Feess E., & Muehlheusser, G. (2003). The Impact of Transfer Fees on Professional Sports: An Analysis of the New Transfer System for European Football. *The Scandinavian Journal of Economics*, 105(1), 139-154.
- Feldman G. (2012). Antitrust Versus Labor Law in Professional Sports: Balancing the Scales after Brady v. NFL and Anthony v. NBA. *University of California, Davis, Law Review*, 45(4), 1221-1300.
- Gardiner, S., James, M., O'Leary, J., Welch, R., Blackshaw, I., Boyes, S., & Caiger, A. (2001). *Sports law* (Second Edition). London: Cavendish Publishing Limited.
- Guidolin, D. (1998). I trasferimenti in pendenza di contratto. *Rivista del Diritto Sportivo*.
- Gusov, K. N., & Shevchenko, O. A. (2011). Sports law. The legal status of athletes, coaches, judges and other professionals in the field of physical culture and sports: Manual. M.
- Healey, D. (2005). *Sport and the Law* (Third edition). Sydney: University of New South Wales Press.
- Kesenne, S. (2007). *The Economic Theory of Professional Team Sports - An Analytical Treatment*. Edward Elgar Publishing Limited.
- Lee, M. (1995). A game of two halves: putting the boot in. *New Statesman and Society*, 27.
- Niese, H. (2001). *Ausländer und Transfer-Regelungen im Sport, Sport im Schnittfeld von europäischem Gemeinschaftsrecht und*

usualment a nivell d'autoregulació de l'esport per part de les entitats esportives, principalment per federacions esportives internacionals i nacionals. Però, tanmateix, les característiques existents requereixen tant la intervenció per part de l'estat de cadascun dels països com d'unes regles de procediment unificades per les organitzacions esportives internacionals.

Aquest treball identifica els principals principis de traspàs i conclou que el tema clau per al traspàs d'esportistes en qualsevol tipus d'esport és la llibertat de decisió (en el cas que l'esportista no tingui l'edat legal es podrà tenir en compte la voluntat dels seus representants legals en els casos estipulats).

La feina realitzada ajudarà a prevenir potencials disputes per traspassos d'esportistes, a determinar els mitjans necessaris sobre l'increment de l'eficàcia econòmica dels costos de traspassos i a l'elaboració de noves regles per unificar els traspassos internacionals.

Conflicte d'interessos

Els autors declaren no tenir cap conflicte d'interessos.

- nationalem Recht: Bosman - Bilanz und Perspektiven*. - Stuttgart: Boorberg.
- Panagiotopoulos, D. (2013). Aspects of Sports Law & Lex Sportiva. *Revista de Derecho del Deporte*.
- Panagiotopoulos, D. (2004). The Greek Transfer System for Athletes. *The International Sports Law Journal*.
- Ponkin, I. V., & Ponkina, A. I. (2013, 29-30 October). On correlation of lex sportiva and sports law. *Abstracts of 19th International Association of Sports Law Congress "International legitimacy of sports, sports law and sports tourism and Lex Sportiva"*. Bali.
- Siekmann, R. C. R., & Soek J. (2012). *Towards a Typology of (International) Comparative Sports Law (Research)*. *Lex Sportiva. What is Sports Law?* (Ed. by R.C.R. Siekmann, J. Soek). The Hague: Asser Press.
- Thornton, P. K. (2011). *Sports law*. Boston: Jones and Bartlett Publishers.
- Turlan, F., Schnee, T., Gomez, Abeilleira F., Macmillan, R., Provenzali, P., & Middlemas, J. (2014). *Study on the legal framework on employment contracts in 4 EU Member States (Germany, Spain, Great Britain and Italy) for sport workers not being professional sportsmen and women*. *Planet Labor*. Retrieved from http://www.cebrelab.eu/docs/kums_raw/planet_labor_study.pdf.
- Vieweg, K. (2013, 29-30 October). Lex sportiva and the fairness principle. *Abstracts of 19th International Association of Sports Law Congress "International legitimacy of sports, sports law and sports tourism and Lex Sportiva"*. Bali.
- Wong, G. M. (2010). *Essentials of Sports Law* (Fourth Edition). Denver: Paeger.